

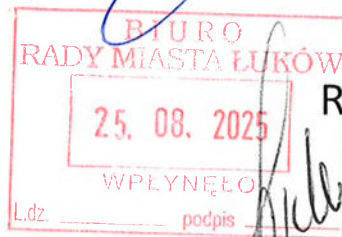

Klub Alternatywa dla Łukowa
Radni Rady Miasta Łuków

Łuków, 24.08.2025 r.

dotyczy:
wprowadzenie projektu uchwały

Wniosek

Przewodniczący
Rady Miasta Łuków
Artur Czubaszek

Na podstawie art. 71 Statutu Miasta Łuków, w imieniu Klubu Alternatywa dla Łukowa wnosimy o wprowadzenie od obrady najbliższej sesji projektu uchwały o nadanie nazwy ulicy wg załącznika do pisma.

Z poważaniem

RADNI RADY MIASTA ŁUKÓW
KLUB RADNYCH ALTERNATYWA DLA ŁUKOWA

Łukasz Boba

Mariusz Jankowski

UCHWAŁA NR/...../25
RADY MIASTA ŁUKÓW

z dnia 27 sierpnia 2025 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Łuków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz w związku z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889), Rada Miasta Łuków uchwala, co następuje:

§ 1. Drodze oznaczonej w ewidencji gruntów w mieście Łuków nr KK2 nadaje się nazwę ulica **BERNARDYŃSKA**.

§ 2. Lokalizacja ulicy, o której mowa w § 1, pokazana jest na załączniku mapowym stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

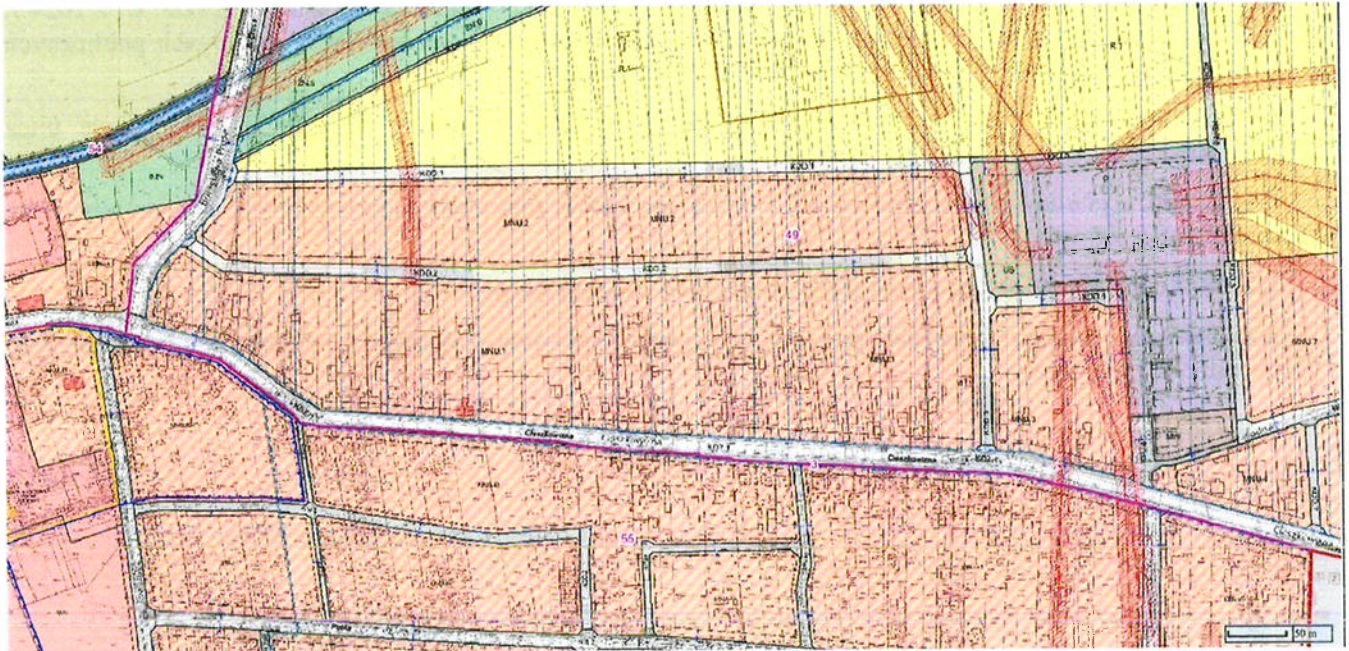
§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Łuków.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

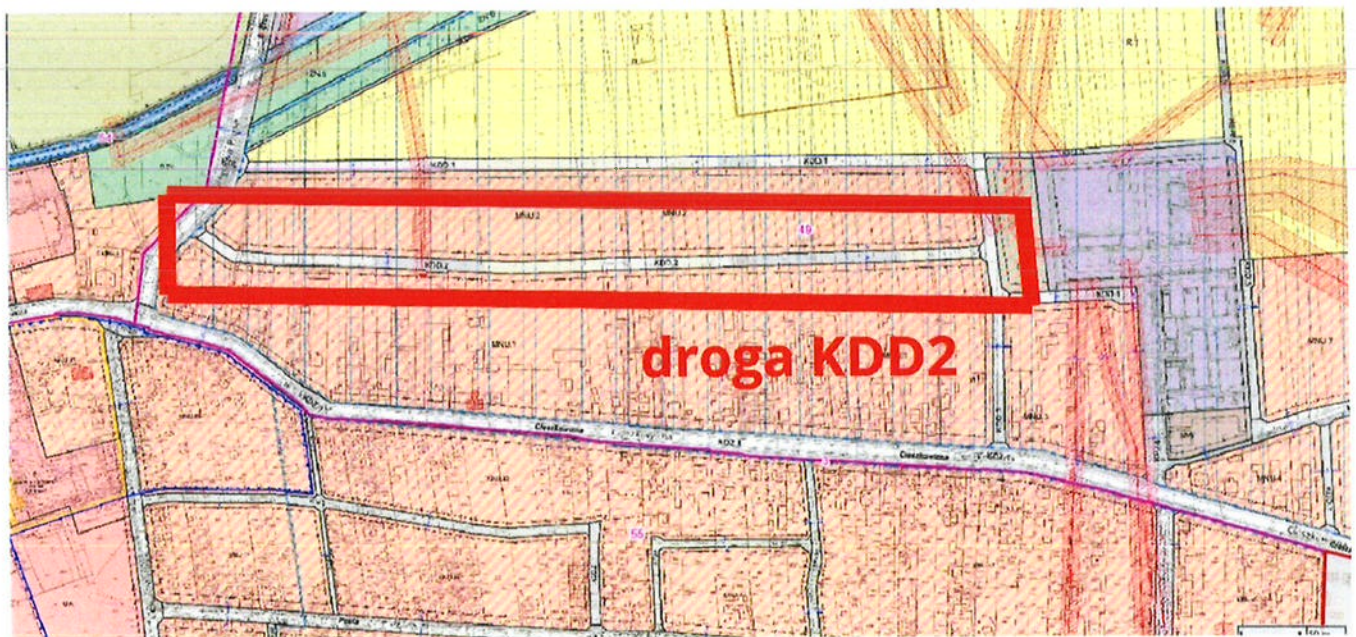
Przewodniczący Rady Miasta Łuków

Artur Czubaszek

Mapa sytuacyjna

Umiejscowienie drogi

Uzasadnienie

Nadanie ulicy w Łukowie nazwy **Bernardyńska** jest w pełni poparte historycznymi faktami i jest aktem przywrócenia pamięci o ważnym elemencie w historii miasta. Obecność i działalność zakonu Bernardynów w Łukowie przez ponad 200 lat pozostawiła trwałe ślady, zarówno materialne, jak i niematerialne, w tkance miejskiej.

Zakon Bernardynów został sprowadzony do Łukowa w **1627** roku dzięki staraniom starosty łukowskiego, Erazma Domaszewskiego. Początkowo wzniesiono drewniane budowle, a prace nad murowanym kompleksem klasztornym rozpoczęto w 1648 roku. Budowa, przerywana z powodu burzliwych wydarzeń historycznych, została wznowiona po 1725 roku i trwała aż do 1766 roku. Kościół klasztorny, wzniesiony w stylu wczesnego baroku, został konsekrowany w 1770 roku, kończąc ponad stuletni proces budowy. Obecność zakonu w Łukowie zakończyła się w wyniku represji carskich po Powstaniu Styczniowym. Władze zaborcze skasowały zakon w **1864** lub **1865** roku, konfiskując jego majątek. Było to bezpośrednim następstwem działalności patriotycznej zakonników.

Dziedzictwo zakonu można podzielić na dwa główne obszary: materialny i niematerialny.

- **Dziedzictwo materialne:** Dawny kompleks klasztorny, zlokalizowany obecnie przy ulicy księdza kardynała Stefana Wyszyńskiego, jest żywym świadectwem historii. Kościół pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego został w 1920 roku podniesiony do rangi kościoła parafialnego. Z kolei gmach dawnego klasztoru funkcjonuje obecnie jako budynek parafialny. Taka ciągłość użytkowania budynków świadczy o ich fundamentalnym znaczeniu dla miasta.
- **Wkład niematerialny:** Działalność Bernardynów wykraczała daleko poza tradycyjne funkcje religijne. Bernardyni prowadzili w Łukowie intensywną pracę duszpasterską, docierając do szerokich warstw społecznych poprzez głoszenie Słowa Bożego i sprawowanie sakramentów. Przyczynili się do rozwoju ekonomicznego Łukowa, prowadząc wytwórnię sukna i wprowadzając wysoką kulturę ogrodniczą. Prowadzili bursy i konwikty dla ubogiej młodzieży oraz utrzymywali w klasztorze bibliotekę i muzeum, co czyniło ich prężnym ośrodkiem kultury i nauki. W okresie Powstania Styczniowego głosili kazania patriotyczne i udzielali pomocy powstańcom, co było bezpośrednią przyczyną kasaty zakonu przez władze carskie.

Uzasadnienie nazewnicze

Proponowana nazwa **Bernardyńska** nie jest nowym pomysłem, lecz **przywróceniem historycznej nazwy**. Materiały historyczne wskazują, że wokół kościoła Bernardynów istniała jurydyka „Bernardynek”, a jedna z ulic w jej obrębie nosiła nazwę „Bernardyńska”. Nazwa ta została zmieniona na „Zabrowarna” w okresie międzywojennym. Przywrócenie pierwotnej nazwy jest symbolicznym aktem naprawy historycznej, który łączy współczesne miasto z jego korzeniami.

W Łukowie istnieje już precedens uhonorowania zasłużonego zgromadzenia zakonnego w nazewnictwie miejskim; dwie ulice, **Staropijarska** i **Nowopijarska**, upamiętniają wkład zakonu Pijarów. Propozycja upamiętnienia Bernardynów wpisuje się w ten ugruntowany wzorec.

Na podstawie przedstawionej argumentacji, nadanie ulicy w okolicy dawnego zespołu klasztornego nazwy „Bernardyńska” jest w pełni uzasadnione. Jest to wyrazem poszanowania dla wielowiekowej tradycji i uznania zasług zakonu w kształtowaniu tożsamości miasta, stanowiąc symboliczną korektę historyczną.